

[Arthur Jacobsen.]

gørende ting i øjeblikket under hensyn til beskæftigelsessituationen er, at man giver erhvervslivet en form for tryghed, således at det kan disponere med sikkerhed. Det er, som om det har manglet i et stykke tid, og jeg tror, det er klogt og godt, at folketinget gennem disse lovforslag kan nå frem dertil. Der ligger jo endvidere det i disse lovforslag, at lovgivningen bliver mere elastisk at arbejde efter, fordi man kan udsætte afskrivningerne, hvis de økonomiske forhold ændrer sig.

Til syvende og sidst ligger der jo som afslutning på disse afskrivninger den generelle efterbeskatning på alle områder, og jeg vil tro, at det kan virke beroligende på de store grupper i befolkningen, som ikke direkte har forbindelse med mulighederne for at afskrive. Jeg tænker her på de store lønmodtagergrupper.

Aksel Larsen: I fjor blev afskrivningsreglerne ændret, og nu bliver de ændret igen. Ændringerne i fjor var ændringer på godt, og ændringerne i år er en blanding af godt og ondt, mest ondt.

Men hvad man end kan sige om det, så ligger det sådan, at vi opfatter det som foreløbige ændringer, vi mener ikke, at man der ved har klaret selve det væsentlige i afskrivningsproblemet. Jeg henviser her til de udtalelser, vort partis ordfører ved første behandling, hr. Krog Hansen, fremsatte, og jeg gør opmærksom på, at efter vor mening bør man også ved ændrede afskrivningsregler søge at give samfundet større indseende med produktionsudviklingen og med investeringspolitikken her i dette land, også i den private sektor.

Men derfor kan der jo godt gøres noget øjeblikkeligt, for jeg er klar over, at det problem, jeg her taler om, er et meget stort problem, og det har der ikke været tid til at udarbejde forslag om, men det kan jo komme. Vi må jo så se på det, der nu ligger, i forhold til det forslag, regeringen kom frem med.

Jeg kan jo ikke være særlig begejstret for, at forslaget, som det kommer til at foreligge, hvis flertallet får sin vilje, på visse områder bliver mere dårligt eller mere skadeligt, end regeringsforslaget var, men jeg kan i øvrigt sige, at her står vi altså over for et af

de endnu ret sjældne tilfælde, hvor regering og regeringspartierne har forsøgt i nogen grad at leve op til de løfter, til den agitation, man drev blandt vælgerne forud for valget. Da lovede man jo blandt andet, at man skulle redde erhvervslivet fra de ulykker, den daværende socialistiske regering havde væltet ned over det, og som sagt, på mangfoldige områder har regeringspartierne jo ikke været tynget af lyst til at holde deres løfter, men her er et område, hvor man dog synes at ville gøre det. Det gør det jo nu ikke mere sympatisk for os, når det drejer sig om bestemmelser, vi ikke er tilhængere af.

Vi har ikke kunnet tilslutte os forslaget om at ændre bestemmelserne vedrørende afskrivning på driftsmidler i anskaffelsesåret. Det forekommer os, at den ændring, der blev gennemført i fjor, hvor afskrivninger på driftsmidler i anskaffelsesåret blev fastsat til 15 pct., var en rigtig ændring, og vi mener, at denne bestemmelse burde opretholdes. Vi kan godt se, at når selv regeringspartierne nu døg i hvert fald går ind for, at i sidste halvdel af anskaffelsesåret skal afskrivningsprocenten kun være 15, så anerkender de i princippet, at der har været misbrug og været mulighed for misbrug, for de såkaldte statusafskrivninger, og det er naturligvis en værdifuld indrømmelse. Men vi er aldeles sikre på, at det rimelige ville være at bibeholde de 15 pct. for hele anskaffelsesåret, og derfor kan vi ikke stemme for den bestemmelse, man nu foreslår om 30 pct. i første halvdel af anskaffelsesåret og 15 pct. i anden halvdel.

Hvad inventaranskaffelserne angår, har vi foreløbig slået os til tåls med et løfte fra ministeren om at forsøge at komme med et ændringsforslag til lovforslaget ved tredje behandling. Vi skulle jo ikke gøre så stort væsen over, at man vil forhøje beløbet for inventaranskaffelser, der må afskrives fuldt ud i anskaffelsesåret, fra 800 kr. til 1.200 kr., selv om man nok kunne anføre adskilligt, der gør det tvivlsomt, om der overhovedet burde være en sådan adgang; men det hører jo i hvert fald til småtingsafdelingen. Men det hører ikke til småtingsafdelingen, når det er muligt at foretage en hel serie af enkeltanskaffelser af inventar og sørge for, at hver enkelt af disse enkeltanskaffelser ligger under denne grænse på 800 eller